

SÂNII

Rolea Nicolae

DIN CICLUL " VERSURI PENTRU PREAFRUMOASA DOAMNĂ...."

Sânii

Râde vântul că tu-l lași
Sânul tău să ți-l slăvească.
Dar-ar boala rea în el
Și în codrul să jelească.
Râde bluza că-i permiți
Sânul alb să ți-l ogoaie
Dar-ar fieru-ncins în ea,
Când calci rufele-n odaie.

Peste trup, și maieuțul
Râde prins în viu fior
Că-ți sărută sânișorul
Cum sărut eu un ulcior.
Ștregărițo, simți că ești
Mitul meu cerut de mult?
Lasă-mă ca vânt tomnatec
Sânul alb să ți-l sărut!

Lasă-mi ochii să rămână
La izvorul tău ca paznici,
Să scriu versuri cu limbuța
Peste sânii tăi obraznici
Și-mbătat de așa splendoare
Să m-adap cu farmec lin
Cu limbuța, enigmatic,
Să-i degust și eu puțin.

Și-n tăceri de nopți profunde,
Când e luna peste văi,
Să mă lași să sorb lumina
Ce veghează-n sânii tăi.
Să te simt că ești femeie,
Să mă simți că sunt bărbat
Când scriu rime cu limbuța,
În vers fin și cadențat.

Să mă simți că sunt bărbat,
Să te simt că ești femeie
Cu limbuța peste trup

Să-ți aștern o epopee
S-o citească peste vreme,
Cei ce vor o prozodie
Să priceapă că-ntre sâni
Mi-ai făcut căsuță mie.

Dar-ar un blestem în mine
Fără vicii, fără paznici,
Să scriu versuri cu limbuța
Peste sâni tăi obraznici,
Dar blestemul e magnific
Și ștregar, te rog, pe tine
De-mi dai sâni pentru strofe,
Să mi-i dai... cu foi veline.

Aceste versuri tandre le-a zis un melc hai-hui
Ce-a sărutat o varză... pe buzele-i verzui...

08.08.2015